Bonifacius VIII, Pont. Max. (formerly Benedetto Gaetano): Liber sextus Decretalium (with gloss of Johannes Andreae). Ed: Sebastian Brant. Add: Johannes Andreae: Super arboribus consanguinitatis et affinitatis. Clemens V: Constitutiones; the 'Summaria' and 'Divisiones' of Andreae, Dominicus de Sancto Geminiano, and others; and the 'Decretales extravagantes

Basel: Johann Froben, 1 Sept. 1494 Seite 27

a in tua vacabant diocesi: tibi (nō obstātibus quibuslibet c cōsuetudinibus priuilegijs vel statutis per que nostra b impediri posset cōcessio) vs- c d q3 ad quinquennium de spe e ciali gratia concedimus.

f ¶ Intentionis nostre neq̄- q3 existit: si fructꝰ hmōi eccle g sie tue fabrice: vel alteri vsui seu cuicūq3 singulari ꝑsone de speciali cōsuetudine priui h legio vel statuto forsitan de- i beāt: ꝙ eis ꝑ ꝯcessionē ipaꝝ k ¶ (Nisi h̄ expresse caueat̄ i l ea) ꝑiudiciū aliqđ generet̄.

I dē. Cause ab apostolica sede vel eiꝰ legato cōmitti debēt dignitatē obtinētibꝰ, vel canonicatū ecclesie cathedralis nec tractari debēt nisi in ciuitatibꝰ vel locis insignibus. h.d. vsq3 ad. §. cū vero.

m S Tatutū qđ cir Ca. XI. n ca iudices a se. ap. de- o putādos nuꝑ edidimꝰ: cū q̄-

⁊ dico ꝙ annus iste habebit. ccclxv. dies vnde si vacauerit eccl'ia prima die mensis sequenti anno prima die eiusdem mensis finitus sit annus: ⁊ facit quod dicam. j. de ele. quam sit. ⁊ si esset bisextus illi duo dies cedunt sibi ꝓ vno. ꝓ vno. n. computant̄: vt. s. đ ꝟbo. sig. quesiuit. ff. đ verbo. sig. cū bisextus. ff. de diuer. ⁊ tēpo. p̄. l. ij. in vlti. glo. licet sit arg. ꝯ. ff. de sta. liber. l. cū heres. §. stichus. s3 illud in penis. vel odijs que sunt molienda de pe. dist. j. pene. j. de reg. iur. in penis ⁊ facit quod no. in p̄di. decr. que siuit: ⁊. lv. dis. c. ij. a ¶ Vacabūt. morte. renūciatiōe: depositione. trāslatione: vel quocūq3 alio modo. Quid si ꝑmutatione: videt̄ ꝙ secus: ꝑ decre. j. de re. ꝑmu. c. vno. sed contrarium puto: quia negari non potest quin ꝓpter ꝑmutationē vacet: ⁊ equitas ī eo solo casu iuris rigori ꝓfert̄: quia in hoc scripta reperit̄ in alijs non. nō em̄ ex illo speciali casu est regula danda.

b ¶ Impediri. secus ẜ si differri. ⁊ l3 intendat ꝑ clausulā nō ob. impedimēta tollere: dilatiōes tñ tollere nō intendit: l3 ex dilatione impediri posset: vt. j. dicam.

c ¶ Quinquēniū. factū narrat: idē em̄ si in citeriori ⁊ vlteriori tpe. d ¶ Spāli gratia. qr de iure futuris successoribꝫ cōſuari debebāt vel ī vtilitatē eccl'iarū expendi. j. de ele. qr sepe. ⁊ de offi. or. pñti. ⁊ intelligo hāc grām ⁊ illā q̄ sequit̄ ẜm moderationē illiꝰ decr. pñti. §. porro. s. ꝙ h̄ solū itelligat̄ de illis fructibꝫ eccl'iarū vacātiū q̄ solutis debitis si q̄ sunt: ⁊ his q̄ necessaria fuerint ꝓ seruitoribꝫ ⁊ ministris ⁊ alijs incūbētibꝫ oneribꝰ vsq3 ad nouos redditus reperta fuerint suꝑesse.

e ¶ Cōcedimꝰ. an legatꝰ de latere similē grām dare possit. tractauit Jo. de deo. in q̄onibꝫ suis in prin. et Guil. in spe. ti. de legato. §. nūc tractemꝰ. in fi. ⁊ dicūt ꝙ dato ꝙ ex cā h̄ posset bñficiū tñ vel dignitas d3 cuz aliq̄ emolimēto ꝯferri qđ verū est vt dixi. s. ī glo. px. ⁊ in gl. no. qr. notat ēt Ber. s. vt ec. bñ. vt nostrū. ī vl gl. qr ep̄us ex iusta cā ad tp̄s posset fructꝰ alicuiꝰ bñficij retinere ꝓbat ꝑ decre. s. de ꝟb. sig. c. pe. q̄ etiā facit ꝯ cū id fuerit ipetratū a papa: s3 pōt dici sic fuisse đ facto ad h̄. s. de fil. p̄sbr. lr̄as: vel illud ẜm gof. in fructibꝫ oīm bñficiorū vacātiū vsq3 ad certū tp̄s vt hic etiā in vno aūt bñficio ⁊ eiꝰ ꝓuentibꝫ ꝯuertendis ex cā in vsum p̄lati nō erit necessaria lnīa pape. qr cū ep̄s cuz capl'o possit supp̄mere dignitatē ⁊ ꝓpter necessitatez possessiōes alienare ml'toforti' ꝓuētꝰ ꝑcipe. f ¶ Intētionis no. ad intentionem scribētis recurrendū. fa. s. eo. c. ij. ⁊. j. de cōces. p̄ben. c. vl. ⁊. s. de deci. ex multiplici. cum si. g ¶ Alteri vsui. puta mēse capl'i.

h ¶ Statuto. no. ꝙ omnia priuilegia ꝯsuetudines vel statuta quacunq3 firmitate vallata: cōcessa capitulis: ꝯuētibus vel collegijs cathedralium: regulariū ⁊ ꝯuentualiū eccl'iaꝝ: seu singularibꝫ earūdem ꝑsonis vt bona eccl'iaꝝ ipaꝝ vacātiū a p̄latis dimissa: vel tpe vacatiōis obueniētia possint surripe diuidere: vel in suos vsus ꝯuertere sunt hodie reuocata ⁊ cassata: ꝑ de

cre. j. de elec. qr sepe: ⁊. c. statutū. in cle. q̄ tñ in alijs bñficijs locū nō hz: vt. j. de of. or. pñti. in fi. i ¶ Cōcessionē ipam: sibi factā. k ¶ Expsse: ad idē. s. e. cū aliqbꝫ ⁊. c. susceptū: ⁊. c. quāuis. l ¶ Preiudiciū aliqđ. nisi istud ꝟbū eēt ita generale ista dicit. sic posset intelligi ꝙ ex ea nil sequeretur absurdum s. ꝙ fabrica vel vsus ille vl' alie singulares ꝑsone sic priuilegia te habeāt redditus secūdi anni iste aūt priuilegiatꝰ habeat redditus primi anni: ⁊ ita bene ꝯsequeret̄ ẜm hoc suū effectum illa clausula priuilegij: nō obstātibꝫ quibuslibet consuetudinibꝫ priuilegijs. ⁊c̄. Alij dicunt ꝙ illa fabrica vel alij hic contēti habebūt redditus primi anni. quia papa non intendit eis derogare sed soli successori: iste aūt priuilegiatꝰ habebit redditus scđi: q̄ ibi est primus. alias quo ad successorem vel beneficiatū: ⁊ sic tertius erit primus: ⁊ sic nullū p̄iudicium etiam ex aliqua dilatione generabit̄ fabrice: sed ẜm hoc posset impediri concessio. quod est contra tenorē ipius gratie. Pone em̄ ꝙ in anno quinto quo finiri debet gratia vacet beneficiū: si fabrica primos redditus habeat: episcopus nihil habebit. Itē quid operabit̄ illa clausula: nō obstātibus. ⁊c̄. cum successori sine clausula illa p̄iudicium fieret: vnde prima lectura magis mihi placet: ⁊ magis est amica littere: vt dicamus ꝙ ista erat dubitatio decre. an ꝑ istam ꝯcessionē sic factam. s. nō obstantibꝫ quibuscunq3 ⁊c̄. videret̄ derogare ipi fabrice vsui: vel singulari ꝑsone: vt ex quo ex illiꝰ ꝓuilegij vigore redditꝰ p̄mi āni hr̄e nō pñt amplius nil hēant. ⁊ papa rñdet ꝙ hēbūt redditus scđi anni: q̄si ille eis sit prior: vt illa clausula. nō obstantibꝫ nō successorem: sed priuilegiatū tantum coadiuuet.

S Tatutum ¶ L3 hec decr. ꝑ paragraphos al'r diuidat̄. eā tñ in q̄ttuor ꝑtes diuido p̄ncipales. p̄ma durat a p̄ncipio vsq3 ad. §. insuꝑ scđa abinde vsq3 ad. §. ꝓ ferēdo. tertia abīde vsq3 ad. §. q̄cq̄d. q̄rta vsq3 ad fi. In pria statuit q̄bꝫ ꝑsōis ⁊ ī q̄bꝫ locꝭ cāe a se. ap. legatꝭ vel delegatis ipiꝰ cōmitti debeāt ⁊ tractari. In scđa ꝓuidet̄ circa exactiōes q̄ fiebāt ī iudicijs ab ipis delegatꝭ: assessoribꝫ vl' notarijs cāe ⁊ apponit̄ pena. In tcia ꝓuidet̄ circa vocatiōes testiū ad iudiciū q̄ sepiꝰ maliciose fiebāt. ⁊ cā fatigādi testes vel ab eis aliq̄d extorquēdi. In vltia decernit sic cassuz ⁊ irritū q̄cquid fuerit factū contra p̄dicta statuta. Jo. an. [Jo. Addi. mo. diuidens dec. in vj. ꝑtes de p̄ma faciebat tres dicens ꝙ primo statuit circa loca ⁊ iudices. Scđo circa actores ⁊ reos in. §. cū vero. Tercio in. §. in nullo circa loca ⁊ iudices ꝓrogat. Arch. nō diuidit. Jo. an.]

m ¶ Statutū loquit̄ de decre. sua extrauagāti q̄ incipiebat: statuimꝰ. reformat ēt decre. Inno. iiij. e. ti. pñti. quā hodie ñ habemꝰ. ⁊ decr. s. e. nōnulli. n ¶ Se de ap. legatꝭ vel delegatꝭ ab eis vt. j. patebit. Jo. an.

o ¶ Quedā: ibi nō distinguebat̄ an actor ⁊ reꝰ eēnt eiusdē ciuitatis vel dio. vel diuersarū. Item addit̄ ꝙ de expresso cōsensu partiū extra locū quo deputatꝰ est

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-ii-851/0027
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG